

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 13/2016 - 14 pàgines
Sessió ordinària del dia 4 d'octubre del 2016

El dia 4 d'octubre del 2016, dimarts, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 60/2016, que és el següent:

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions

2- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Víctor Naudi Zamora, Sílvia Eloïsa Bonet Perot, Joan Carles Camp Areny i Judith Pallarés Cortés, consellers generals dels Grup Parlamentaris Mixt i Liberal, al Projecte de llei de modificació de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Marc Ballestà Alias
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals

M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi
M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudí
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaigua Marme
M. I. Sr. Justo Ruiz González

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions; Xavier Esport Zamora, Ministre d'Afers Socials, Justícia i Interior; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat; Èric Jover Comas, Ministre d'Educació i Ensenyament Superior; Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports i Carles Àlvarez Marfany, ministre de Salut.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(La M. I. Sra. Maria Martisella González, secretària de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 9.33h)

El Sr. síndic general:

Doncs passem al primer punt de l'ordre del dia.

1- Informe de la Comissió Permanent sobre els afers tractats fora període de sessions.

Llegeix l'informe de la Comissió Permanent, la Sra. Maria Martisella González, secretària de torn de la Sindicatura.

Teniu la paraula.

La Sra. Maria Martisella:

Gràcies Sr. síndic.

La Comissió Permanent d'acord amb el que disposa l'article 37.6 del Reglament del Consell General té l'honor de donar compte al Ple del Consell General dels afers tractats i de les decisions adoptades en el període comprès entre els mesos de juliol i agost del 2016.

La Comissió Permanent s'ha reunit els dies 28 de juny, 19 de juliol i 1 de setembre del 2016.

En el decurs de la primera reunió celebrada el passat 28 de juny, la Comissió Permanent va examinar i acordar la celebració de quatre sessions extraordinàries. Una primera sessió de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient a fi de dur a terme la compareixença privada a iniciativa pròpia, del Sr. Carles Perea, president de l'Associació Som Com Som, per tal d'expressar diferents neguits amb motiu de la demanda de solvència de certes especificitats que al seu entendre, han d'estar impulsades des de la comissió. Compareixença que es va celebrar el 18 de juliol.

Una segona sessió, en aquest cas també de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient a fi de dur a terme la compareixença pública a iniciativa pròpia del M. I. Sr. Carles Álvarez Marfany, ministre de Salut per exposar les línies i actuacions estratègiques del pacte d'Estat per la reforma sanitària. Compareixença que es va celebrar el dia 25 de juliol.

Una tercera sessió, autoritzada en aquest cas per majoria de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme amb l'ordre del dia següent:

1- Anàlisi de l'informe del ponent relatiu al Projecte de llei de designació de carreteres i gestió de la xarxa viària.

2- Anàlisi de l'informe de la comissió relatiu al Projecte de llei de designació de carreteres i gestió de la xarxa viària.

Per últim, la Comissió Permanent va autoritzar per majoria la celebració d'una sessió extraordinària de la Comissió especial de vigilància i prevenció de risc per a l'estabilitat financera amb l'ordre del dia següent:

1- Anàlisi de la documentació aportada i de les compareixences realitzades en el marc dels treballs de la Comissió especial de vigilància i prevenció de risc per a l'estabilitat financera a fi i efecte d'elaborar les conclusions preliminars prèvies a la redacció del dictamen.

2- Altres qüestions d'interès per la comissió.

En el decurs de la segona reunió celebrada el passat 19 de juliol, la Comissió Permanent va examinar i acordar la celebració de quatre sessions extraordinàries. Una primera sessió vist l'acord de la Junta de Presidents del Consell General el dia 28 de juliol per tal de tractar totes les qüestions fins a la data disponibles. Una segona sessió, en aquest cas de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme a fi de dur a terme la compareixença privada a demanda de la pròpia comissió del M. I. Sr. Jordi Torres Falcó, ministre d'Ordenament Territorial per informar de l'expedient INTERCEUS. Compareixença que es va celebrar el dia 21 de juliol.

Una tercera sessió, en aquest cas també de la Comissió Legislativa de Política Territorial i Urbanisme a fi de dur a terme la compareixença privada, a iniciativa pròpia del M. I. Sr. Jordi Alcobé Font, ministre d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions per explicar les incidències ocorregudes als serveis d'Andorra Telecom. Compareixença que es va celebrar el dia 22 de juliol.

I finalment, una quarta sessió. En aquest cas la de la Comissió Legislativa d'Afers Socials per continuar els treballs relatius a l'elaboració del llibre blanc sobre la igualtat en compliment de l'acord per promoure la igualtat de gènere des del Consell General, aprovat el 15 de gener del 2015 i publicat al Butlletí número 5/2015 del 16 de gener.

En darrer lloc, la Comissió Permanent es va reunir novament al proppassat dia 1 de setembre per donar per finalitzats els treballs de la Comissió Permanent i aprovar el present informe.

En aquests termes queda redactat l'informe que la Comissió Permanent eleva al Ple del Consell General.

El Sr. síndic general:

Bé, moltes gràcies.

Passem al segon punt de l'ordre del dia.

2- Examen i votació de l'esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Víctor Naudi Zamora, Sílvia Eloïsa Bonet Perot, Joan Carles Camp Areny i Judith Pallarés Cortés, consellers generals dels Grups Parlamentaris Mixt i Liberal, al Projecte de llei de modificació de la Llei 10/2013, del 23 de maig, de l'Institut Nacional Andorrà de Finances.

El projecte de llei fou publicat en el Butlletí número 37/2015 del 31 de maig.

S'ha formulat una esmena a la totalitat presentada pels M. I. Srs. Víctor Naudi Zamora, Sílvia Eloïsa Bonet Perot, Joan Carles Camp Areny i Judith Pallarés Cortés, consellers generals dels Grups Parlamentaris Mixt i Liberal, la qual ha estat publicada en el Butlletí número 58/2016 del 19 de setembre.

Per defensar l'esmena a la totalitat formulada, intervé el conseller, Víctor Naudi.

Teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

La nostra esmena a la totalitat té un fonament clar. No compartim, no podem acceptar que mitjançant una modificació de l'article 11.4 de la Llei de l'INAF s'obri la porta a la possibilitat que tots els membres del Consell d'Administració de l'INAF menys el president no siguin andorrans. El redactat actual d'aquest article 11.4 ja és prou flexible per a permetre excepcionalment el nomenament de personalitats no andorranes.

Recordem el que diu, punt 4: "Els membres del Consell d'Administració de l'INAF han de ser preferiblement de nacionalitat andorrana excepcionalment però, es podrà recórrer a personalitats no andorranes per raó de la seva vàlua, coneixements i experiència en la matèria. En tot cas la majoria dels membres del consell d'administració han de tenir la nacionalitat andorrana i els càrrecs de president i vicepresident han de ser representats per una persona de nacionalitat andorrana.

Nosaltres som partidaris de mantenir el redactat actual de l'article 11 i de l'article 16 per tres motius.

Primer: l'INAF és una entitat de dret públic que és, ho diu l'article 3 de la vigent llei: "L'autoritat del sistema financer andorrà". Precisament per això no és admissible políticament que es pretengui mitjançant la llei que esmenen a la totalitat permetre que una entitat de dret públic, que és l'autoritat del

sistema financer, pugui ser totalment controlada per persones no andorranes.

Segon: el redactat actual de la llei que acabo de recordar, ja permet amb caràcter excepcional que una persona no andorrana pugui arribar a formar part del consell d'administració però manté òbviament que la majoria dels membres del consell d'administració han de tenir la nacionalitat andorrana. Una disposició assenyada i necessària si es vol mantenir realment la independència d'una institució pública andorrana.

Tercer: la proposta del Govern planteja seriosos dubtes de constitucionalitat. L'article 25 de la Constitució diu el següent:

"Tots els andorrans tenen dret a accedir en condicions d'igualtat a les funcions i als càrrecs públics, amb els requisits que determinin les lleis. L'exercici de càrrecs institucionals queda reservat als andorrans, excepte en el que prevegi aquesta Constitució o els tractats internacionals".

L'INAF és una entitat de dret públic que és l'autoritat del sistema financer andorrà (article 3.1 de la llei) i que té com a objectiu l'interès públic, (article 3.3).

I tots els membres del Consell d'Administració "... presten jurament o promesa sota la presidència del síndic general (article 10.6 de la llei) per la qual cosa és evident que són considerats autoritats andorranes en jurar i prometre exercir un càrrec institucional. En conseqüència caldria respectar la reserva establerta a l'article 25 de la Constitució.

D'altra banda, la presentació d'aquest projecte és un nou exemple de la mala manera de legislar que el Govern imposa sistemàticament al Consell General. Es presenten iniciatives legislatives a Brussel·les com a resultat d'empentes o pressions i també sovint per intentar solucionar badades i endarreriments injustificables. Tant és així que avui es demana al Consell General la modificació de dos articles, l'11 i el 16 de la Llei de l'INAF i fa tot just onze dies que el 22 de setembre la Sindicatura ha admès a tràmit una atacada legislativa, el Projecte de llei d'ordenació i supervisió d'assegurances i reassurances que pretén modificar de pressa i corrents la denominació i les competències de l'INAF. Un projecte de llei amb mandat al Govern inclòs via disposició final tercera d'impulsar una nova modificació de la Llei 10/2013, de l'INAF.

El Consell General no pot legislar a bursades, necessita tranquil·litat en l'elaboració de normes. El vostre mètode, pel contrari promou la proliferació de normes sovint contradictòries i la seva volatilitat. Amb vostès al Govern, el deteriorament de la funció legislativa està arribant a uns extrems preocupants.

Per altra banda, el que podem concloure és que tenim dos models oposats per valorar qui ha de desenvolupar els càrrecs estratègics, els que defensem que han de ser els nostres ciutadans i defensem i protegim els seus interessos i vostès que aposten per oferir als estrangers els pocs càrrecs de gran responsabilitat augmentant de forma considerable les seves responsabilitats, deixant-los en mans estrangeres.

Miri'n Srs. i Sres. consellers, jo tinc fills com molts de vostè i m'agradaria que els meus i els vostres fills es poguessin forjar un futur al nostre país.

No podem esmicolar els somnis dels nostres joves i no tant joves i les ganes de voler estar ben formats i preparats i tenir aspiracions que al seu país poden treballar ja que sinó es trobaran que sempre hi haurà algú estranger que amb una pretesa justificació deixarà relegats a treballs amb menys responsabilitat o bé qui sap a les llistes de l'atur. Això és el que volen? Doncs nosaltres no. Tot es pot aprendre si tenim voluntat d'ensenyar-ho i de facilitar la formació. Qui millor coneix el nostre país, les nostres particularitats que els nostres ciutadans i ciutadanes?

Amb aquesta llei l'única cosa que proposem és tancar la porta per sempre a què qualsevol ciutadà d'Andorra pugui accedir a ser membre del Consell d'Administració de l'INAF. És contradictori que ens esforcem en formar als ciutadans per treballar a l'hoteleria, al comerç o a les pistes d'esquí, però no fem cap esforç en formar els nostres ciutadans amb talent per poder desenvolupar tasques d'alta responsabilitat. M'agradaria que reflexionin sobre per què li donen vostès l'esquena a la gent, per què no confien amb els ciutadans d'Andorra ni amb la gent que actualment està estudiant o treballant per adquirir l'experiència necessària per augmentar el nostre coneixement. Països com Àustria, Suïssa i d'altres com els nòrdics potencien els seus joves i els seus ciutadans i no es dediquen a dur estrangers amb sous astronòmics a ocupar càrrecs que consideren d'una estratègica importància. Últimament ja són massa els estrangers que treballen a Andorra en llocs estratègics amb sous superiors als 8.000 euros al mes que arriben en alguns casos als 14.000 euros. I cap d'ells no ha fet augmentar el nostre prestigi com a país per tenir-los treballant aquí, ans al contrari, internacionalment li ha importat, però els que els paguem com a grans eminències dintre de l'àmbit internacional. I no deixen de ser i de fer el mateix que podria fer qualsevol de nosaltres. No ens aporten res d'especial però els hi paguem sous astronòmics, i si no em creuen mirin a Internet, és molt evident. Quants joves podrien formar les millors universitats internacionals amb aquests diners que paguem? Aquest escenari desolador serà el futur de l'INAF si

rebutgen la nostra esmena a la totalitat, per la qual cosa els demano que ens donin suport, que donin suport a l'esmena a la totalitat i que es retorni el projecte de llei a Govern.

Gràcies Sr. síndic:

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Mixt. Té la paraula el conseller Pere López, pel PS.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Els consellers socialdemòcrates votarem en contra de l'esmena a la totalitat presentada pels consellers d'SDP. Votarem en contra perquè fer-ho suposaria no poder donar a l'INAF d'unes eines que al nostre entendre són necessàries per reforçar el nostre sistema de supervisió financera. La crisi de BPA exigeix treure'n conclusions i prendre decisions i en aquest punt volem ser crítics, d'una banda amb el Govern, i d'una banda també amb la pròpia comissió especial de la qual formem part perquè tots plegats entem trigant massa a prendre decisions. En relació al Govern, ens sembla increïble que legislacions com la que ara ens proposen, la legislació d'assegurances o moltes altres, estiguin arribant tan tard, estiguin arribant pràcticament amb comptagotes. Fa més de divuit mesos de la crisi de BPA i a hores d'ara no hi ha cap text que sigui fruit de les conclusions o de les conseqüències d'aquella crisi.

El mateix passa amb la comissió especial. No tornarem a tenir ara aquí el debat sobre el format d'aquesta comissió, si era el format més adient en el moment actual. Nosaltres seguim pensant que l'abast tan ampli que se li va voler donar en un primer moment segurament ha condicionat molt la seva eficàcia i a hores d'ara està a l'espera encara de produir conclusions.

En aquest marc actual, l'esmena a la totalitat presentada per SDP diríem que fins i tot costa d'entendre. Segurament la participació intermitent d'SDP en el si de la comissió especial i el fet que algunes de les compareixences doncs no hi hagin assistit i també potser al fet que en relació a aquesta crisi han estat més focalitzats en d'altres aspectes que no pas en treballar en possibles solucions, potser no els ha fet permetre o no els ha fet veure la unanimitat tant per part del propi regulador, per part dels diferents òrgans que també regulen el sector financer, del propi sector o del propi assessor que treballa per la comissió de què cal reforçar el nostre sistema de supervisió financer.

Si parlem de sobirania i agafem la definició de sobirania del diccionari. La sobirania és la qualitat del poder polític, d'un estat o d'un organisme que no és sotmès a cap altre poder. I potser parlant de sobirania calen algunes reflexions en matèria de política financera. Dificilment es pot discutir que en un moment com l'actual la normativa financera ve molt marcada per la normativa en l'àmbit internacional. No reconèixer això és negar certament la realitat dels fets. Tot i sabent que aquesta normativa ve molt marcada per l'agenda internacional, és en aquest Consell General és en la sobirania del poble on rau el nivell al qual Andorra es vol anar adaptant en aquesta normativa internacional. No és l'INAF, llegint les funcions de l'INAF, tant a nivell de la direcció com del consell d'administració, l'INAF no és en cap moment un poder executiu i per tant l'INAF només pot fer que desplegar les lleis que s'aproven en aquest Consell General.

Al nostre entendre el que necessitem és un regulador que porti seguretat al sistema i sobretot un regulador que ens ajudi a evitar ensurts. Si les persones que poden ajudar a portar seguretat en aquest sistema i al reglament del funcionament de les entitats de crèdit són persones andorranes, perfecte. Evidentment és el que tots volem. Ara bé, en el cas que això no sigui possible perquè la llei no prohibeix pas als andorrans formar part del consell d'administració ni ser el director. En tot cas obra la porta en el cas en què aquest fet no sigui possible. Insisteixo, en el cas que això no sigui possible, em sembla que faríem un mal favor al sistema financer brandant una qüestió de sobirania que al nostre entendre és equivocada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Liberal. Té la paraula el conseller, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Segons l'exposició de motius, el Projecte de Llei de modificació de l'INAF que el Govern ha tramitat, l'expansió internacional del sistema financer andorrà, l'evolució dels mercats financers a nivell internacional o els compromisos contrets amb la Unió Europea que se'n desprenen de la signatura de l'acord monetari, il·lustra la necessitat constant d'augmentar i especialitzar els recursos de l'autoritat del sistema financer.

Crec que és evident que cal citar un altre episodi, de fet, que és el detonant segur que ha provocat que avui estiguem plantejant aquesta modificació legislativa que és sense cap mena de dubte la crisi de la BPA.

Davant d'aquest context, la manera que entén el Govern, aquest Govern, que ha de fer-hi front a aquests canvis i reptes reals és eliminar, com explica l'exposició de motius, d'aquesta llei algunes limitacions en relació a la nacionalitat dels membres del Consell d'Administració i de la direcció de l'INAF per facilitar que es puguin incorporar a aquesta responsabilitat les persones amb experiència professional i les competències tècniques idònies per poder-les desenvolupar.

Senyor ministre de Finances li diré el que em va contestar vostè un mes abans d'entrar aquesta llei aquí al Ple quan parlaven de les limitacions de l'INAF. Això que vostès afirmen és molt fort, o no, segons es miri.

O només és molt fort, com va dir vostè quan ho expliquem els grups de l'oposició i llavors estem fent un flac favor al país, al Govern o estem fent soroll polític, o estem desgast al Govern.

Un mes després de jo demanar-li si degut a les limitacions del nostre supervisor algunes entitats andorranes no han pogut expandir-se més del que haurien volgut el Govern va dir que era molt fort el que jo plantejava, i tot i així un mes després entra una modificació de l'Institut Andorrà de Finances i explica en la seva exposició de motius que cal adaptar la institució als nous reptes amb gent de fora del país... això sí que és molt fort, senyors del Govern! No creure en la gent d'Andorra... De fet, és la seva tònica, el Departament d'estadística, el Gabinet jurídic, l'Agència Tributària i ara al regulador del sistema financer. Posem-ho en mans de persones que sí poden estar preparades ningú discutirà, però que no coneixen ni el país, ni les peculiaritats, ni tan sols hi han de viure.

Efectivament és molt fort tot el que està passant que no és altra cosa que la desandorranització de les institucions.

Em deia el ministre durant aquella sessió, l'INAF li puc assegurar que és un interlocutor apreciat per tots els supervisors amb els que té relació i un organisme d'altíssim nivell de qualificació i capacitats. Com em pot contestar això Sr. ministre i un mes després, just un mes després, entrar una modificació de la Llei de l'INAF i vostès, vostès senyors de DA -no l'oposició- explicar en l'exposició de motius que per a solucionar algunes limitacions en relació a la nacionalitat dels membres del Consell d'Administració i de la direcció de l'INAF, per

facilitar que es puguin incorporar les persones amb experiència professional i les competències tècniques idònies per poder desenvolupar aquests reptes, l'INAF ha de poder contractar persones no andorranes. Altra vegada Sr. ministre li dic com va contestar vostè... això és molt fort!

No li demanava llavors, ni li demano ara sobre el grau d'apreciació o estima que pugui tenir l'INAF a nivell internacional li demanava sobre la preparació i els recursos que tenia i té el nostre supervisor. La diferència de plantejament rau en què per a vostè no és una altra qüestió que la nacionalitat pel que sembla.

Per aquesta raó donarem suport a l'esmena a la totalitat presentada per SDP i, és més, ens la fem nostra també per aquest motiu doncs, els consellers liberals li han donat recolzament i perquè cap conseller de la majoria pugui dir després que no hem intentat millorar la llei via esmenes a l'articulat hem presentat set esmenes més perquè entenem que els canvis que necessita l'INAF no són només en qüestions de nacionalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És el torn ara del Grup Parlamentari Demòcrata. Té la paraula el conseller, Sr. Marc Ballestà.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Ens trobem davant l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari Mixt, SDP, al Projecte de Llei entrat pel Govern a tràmit parlamentari per a la modificació de l'actual Llei de l'Institut Nacional Andorrà de Finances, òrgan supervisor del sistema financer del nostre país.

Esmena un projecte de Llei de gran importància que impacta en un dels sectors més importants de la nostra economia, el sector financer, un sector que tal i com vam poder escoltar en la presentació del darrer informe de la Cambra de Comerç i Serveis d'Andorra representa el 22% del nostre PIB i que està afrontant i haurà d'afrontar molts reptes de cara al futur.

Recordem que l'INAF es va crear ja fa uns anys, concretament l'any 1989 i posteriorment s'ha anat modificant en diverses ocasions per tal d'adequar-la a la realitat i les necessitats de cada moment. Així, a l'any 1993 ja es va fer una primera modificació, l'any 2003 se'n va fer una de nova i finalment l'any 2013 es va fer la darrera. Aquesta darrera va servir per donar-li important impuls i per dotar-la dels mitjans i

competències necessaris per tal de què pogués assolir els seus objectius en un context de contínua evolució del sector el qual cada cop més global i complex.

Actualment ens trobem en un context d'expansió internacional del sistema financer andorrà, expansió que es produeix en un procés d'evolució global dels mercats financers a nivell internacional i condicionats també als compromisos contrets per part d'Andorra amb la Unió Europea amb la firma de l'Acord monetari. Aquest context ens obliga a tirar endavant les mesures necessàries per tal de reforçar l'autoritat del sistema financer andorrà i aquestes mesures passen per poder incrementar la dotació dels recursos dedicats i permetre una major i necessària especialització d'aquests.

La Llei actual ens imposa una sèrie de limitacions en relació a la nacionalitat dels membres del Consell d'Administració i de la Direcció general de l'INAF, limitacions que poden dificultar el poder incorporar en els esmentats càrrecs a les persones amb el perfil i l'experiència necessàries per donar resposta a aquests reptes i en conseqüència podríem estar posant en risc un dels sectors claus de la nostra economia.

És per això que el Projecte de Llei presentat pel Govern es centra en aquests aspectes: d'una banda, eliminant la restricció de què el Consell d'Administració hagi d'estar compost majoritàriament per membres de nacionalitat andorrana mantenint, però, aquesta obligació per al càrrec de president; i per altra banda, elimina la limitació de la nacionalitat andorrana per accedir als llocs de direcció general de l'INAF.

Ha estat esgrimit en aquesta Cambra pels grups parlamentaris de l'oposició que aquests canvis suposaven una mena de pèrdua de sobirania ja que podríem estar deixant en mans de no nacionals una administració molt important com pot ser l'INAF, opinió que el nostre grup parlamentari no comparteix de cap de les maneres ja que a part de què la presidència del Consell d'Administració sí que estarà en mans d'una persona de nacionalitat andorrana, cal recordar que el nomenament dels seus membres continuarà sent potestat del Consell General a proposta del Govern i en base al requeriment que els imposa la pròpia llei.

Si creuen que treure la limitació de la nacionalitat andorrana a la Direcció general de l'INAF o a la majoria dels membres del Consell d'Administració, -recordant que sí que es manté pel president-, és una pèrdua de sobirania però vindria a imaginar que suposaria per Andorra si per manca de tenir els recursos adequats en l'òrgan supervisor a causa d'aquesta limitació ens trobem amb una situació que

posi en risc a tot el sector. Una crisi greu en el sector financer, com malauradament hem viscut, sí que pot posar en greu risc la nostra sobirania.

Senyores i senyors consellers aquest és un tema molt seriós per al nostre país com malauradament hem pogut constatar i per tant és la nostra responsabilitat poder posar a l'abast totes les eines necessàries perquè les nostres institucions puguin dur a terme les seves funcions amb la major eficiència i eficàcia, i l'INAF no és una excepció.

És per tots aquests motius i perquè assumim aquesta responsabilitat que el nostre grup parlamentari no donarà suport a aquesta esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Govern. Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Senyores i senyors consellers he de reconèixer que no comptava haver de fer aquest debat a la totalitat en relació al Projecte de Llei de modificació de la Llei de l'INAF.

Sincerament no creia que aquest Projecte pogués generar un rebuig frontal com el que han manifestat avui els consellers d'SDP i els consellers liberals. Creia i crec que es tracta d'un projecte de llei el contingut del qual és pacífic i necessari.

La sorpresa, a més a més, també haig de reconèixer que s'ha incrementat avui perquè a la vista de l'esmena a la totalitat pensava que aquest rebuig vindria única i exclusivament dels consellers d'SDP i pensava també que les dues signatures del partit o del Grup Parlamentari Liberal eren senzillament un gest de cortesia parlamentària per facilitar que hi hagués l'esmena a la totalitat. Veig avui que de fet el que es fa és compartir... -tampoc ens han de sorprendre tant aquests darrers mesos- compartir el fons de la qüestió.

Com qualsevol projecte hi caben matisos fins i tot aprofitar la modificació per introduir algun element nou que va més enllà del que aborda el propi projecte. De fet, això és el que ha fet el Grup Parlamentari Liberal presentant algunes de les seves esmenes en el propi Projecte de Llei i temps hi haurà de discutir aquestes esmenes a la comissió legislativa com és preceptiu.

El Projecte de Llei té com a únic objectiu facilitar que l'organisme de la supervisió prudencial del sector

financer andorrà pugui disposar en els seus òrgans d'administració i de direcció també, Sr. Naudi, de les possibles persones més qualificades i experimentades, una aspiració que penso hauríem de compartir tots i que sense dubte no coneix de nacionalitats ni es pot veure encotillada pels passaports; una modificació de llei que va en la mateixa línia i reforça l'important impuls que va rebre l'INAF en l'àmbit de les seves funcions, competències i organització en la Llei 10/2013.

El sector financer internacional ha evolucionat moltíssim els darrers anys, ho ha fet tant a nivell de gestió interna i productes com a nivell d'exigència reguladora, ho ha fet en un sentit cada cop més global on per poder participar i operar en el mercat internacional s'exigeixen a tots els operadors del sistema nivells equivalents d'informació, control, transparència, anàlisi de riscos, solvència, liquiditat, etc. Aquest nou escenari que s'està configurant des de fa uns anys ha portat a les entitats financeres d'arreu del món a esmerçar molts recursos i esforços en complir les exigències dels organismes internacionals i reguladors. De fet, avui la major part dels bancs i financeres només creixen en personal en els departaments de control de riscos, compliance i gestió reguladora. Alhora, les mateixes institucions han d'avançar en els nous models de bona governança on és imprescindible, entre altres coses, la incorporació en els consells d'administració de consellers independents i altament qualificats.

Andorra i el seu sistema financer no estan al marge d'aquesta realitat, no hi poden estar, fer-ho representaria quedar-se fora de l'operativa internacional: no disposar de contraparts, no tenir corresponsals... en definitiva, faria impossible mantenir un sistema financer local amb capacitat d'operar fora d'Andorra. I convindran amb mi que un país sense sistema financer posaria seriosament en entredit la seva viabilitat econòmica. Com a país ja hem pres moltes decisions cabdals en aquesta línia, l'Acord monetari n'és un bon exemple i els compromisos en l'àmbit de la transparència i la cooperació en són un altre. No n'hi ha prou en anar incorporant en el nostre ordenament normativa comunitària, convenis internacionals i altres regulacions en la matèria. Aquest, diria, és un element necessari però no suficient, el realment important pel que se'ns valorarà, és per la capacitat de dur a la pràctica el que diu tota aquesta legislació, per la capacitat d'anar-la adaptant al mateix ritme que ho fan la resta de països i per la capacitat de control i cooperació dels nostres supervisors.

El món Sr. Naudi, el món Sr. Gallardo ja fa dies que va cap aquí i no ens podem quedar enrere.

Igualment sembla raonable que si les entitats financeres andorranes cada cop es doten de personal més qualificat i especialitzat per poder seguir el ritme dels canvis, que si des del propi supervisor andorrà estem demanant a les entitats andorranes que accelerin els canvis cap els paràmetres de bona governança que s'estan imposant arreu el propi supervisor d'aquestes entitats faci el mateix.

Els hi torno a dir, això fa temps que no va de passaports.

Va de tenir professionals que cal anar a buscar al lloc on estiguin. És una evidència que a mesura que s'incrementa la complexitat del sector costa més trobar recursos dins del país, situació que s'agreuja perquè dins de la poca tria aquesta encara es veu afectada per múltiples incompatibilitats.

Sr. Naudi, Sr. Gallardo, un país no avança ni defensa la seva sobirania des de les posicions ultra conservadores apel·lant a un nacionalisme ranci, ho podia fer fa anys però en l'actual context de globalitat és impossible i per un país petit com el nostre encara ho és més. No en tinguin cap dubte, la sobirania la perdrem el dia que renunciem a poder tenir els millors professionals possibles en els llocs estratègics per desenvolupar social i econòmicament el nostre país.

El que els hi dic em sembla tant evident que em costa creure que el veritable motiu de l'esmena a la totalitat sigui el que avui s'ha exposat aquí i veig únicament una voluntat dilatòria per retardar més l'aprovació d'un projecte de llei de dos articles presentat a finals de maig, i perquè no es pugui interpretar que no vull donar resposta a alguns dels arguments que sí s'han donat aquí tot i tenir el convenciment que només hi ha una voluntat dilatòria en aquesta esmena a la totalitat, permeti'm que faci algunes referències al que han exposat els Srs. Naudi i Gallardo.

Deia el Sr. Naudi que estem tancant la porta als joves andorrans que cada vegada més formats podrien aspirar a tenir aquests llocs de responsabilitat... No és cert! Ho ha dit perfectament el Sr. López, el projecte no tanca la porta a ningú, senzillament l'obre més, obre més les possibilitats, obre més el ventall de tria i ens dóna la possibilitat d'incorporar en llocs de responsabilitat a gent preparada que sense dubte contribuirà també a pujar el nivell dels nostres propis joves quan arribin a aquests llocs de responsabilitat.

Tampoc ha fet, Sr. Naudi, cap remissió a la direcció. Ha centrat la seva crítica en el Consell d'Administració. El Projecte de llei pretén també canviar la limitació a l'accés a la Direcció general de l'INAF i em sembla tant o de més abast que el fet

que s'intenta també canviar en el projecte pel que fa al Consell d'Administració.

I finalment ens ha fet doncs, un seguit de comentaris més genèrics, més adreçats a la mala pràctica del Govern a l'hora de fer les seves propostes legislatives i especialment ha apel·lat a què una vegada més s'està actuant a corre cuita i per il·lustrar que s'està actuant a corre cuita ha fet una referència al Projecte de llei recentment entrat a tràmit parlamentari de regulació del sector assegurador.

Miri, hi ha moltes maneres d'entendre la celeritat, l'assossegament que vostè demanava a l'hora de legislar aquesta pausa que ens demanava però, deixi'm que li digui que la pausa de vegades l'hem de també saber acotar, i entre poc i massa. Resulta que ja la Llei 14/2003 en la seva disposició transitòria segona encomanava la tasca de traslladar a l'INAF la responsabilitat de regular i de supervisar el sector assegurador, és a dir, han passat doncs ja, una colla d'anys, concretament tretze anys des que s'havia d'haver fet això. Més pausa que aquesta em sembla que és difícil i en tot cas a aquest Govern li ha semblat que ja no només per aquest mandat de la disposició transitòria de la Llei 14/2003 que finalment va quedar derogada a la Llei del 2013, sinó senzillament per responsabilitat a l'hora de regular un sector cada vegada més important i més creixent com és el sector assegurador, cada vegada més complex i més implicat amb les relacions internacionals, calia abordar una modificació que, insisteixo, doncs els que han anat tenint responsabilitats efectivament se l'han anat prenent amb calma.

Això no és una qüestió d'anar a corre cuita, és d'anar fent evolucionar el nostre sistema legislatiu, la nostra legislació vinculada al sector financer a la mateixa velocitat que ho està fent l'evolució a la resta del món.

El Sr. Gallardo a més a més de sumar-se als arguments del Sr. Naudi ha basat una part important de la seva intervenció amb pretendre fer-me caure en una contradicció en relació a la intervenció que vaig tenir arrel d'una pregunta, em sembla que m'ha dit, que em va formular en aquesta mateixa Cambra.

I permeti'm que li digui, si he entès el que vostè m'estava dient, continuo pensant que és molt fort pretendre que qualsevol de les qüestions que hagin pogut anar succeint en els darrers anys a l'INAF està vinculat a la poca capacitat que poguessin tenir els seus professionals... Ho continuo pensant.

Aquesta modificació no té res a veure amb posar en qüestió als professionals que avui en dia hi ha, el que té a veure és amb la necessitat d'incorporar-ne de nous, de continuar afegint noves capacitats i de tenir

la capacitat la pròpia institució d'assumir noves responsabilitats. La gent que hi havia a l'INAF fins ara, la gent que hi ha fins ara són gent perfectament capacitada, perfectament preparada, que han pogut fer la seva feina fins ara amb tota la professionalitat que calia i han demostrat sobradament aquesta capacitat però és que l'INAF ha d'assumir noves responsabilitats, no només les d'assegurances a les que feia referència el Sr. Naudi, moltes altres... moltes altres perquè el propi Acord monetari així ho defineix en el seu annex perquè a l'any 2017 haurem d'incorporar noves responsabilitats, perquè a l'any 2018 en vindran de noves i perquè per exemple al Comitè Mixt que es va celebrar el passat dia 28 a Brussel·les se n'han incorporat ja de noves, perquè aquesta és la dinàmica, perquè tot això va molt de pressa i perquè mirant enrere no és com anirem fent evolucionar la legislació. No podem legislar pensant amb el que s'ha fet bé o malament en el passat. Hem de legislar pensant amb el que hem de fer a partir d'ara i això és el que fa aquest projecte. No en tinguin cap dubte.

Per tot el que els hi acabo d'exposar, Sres. i Srs. consellers, em permeto demanar-los-hi que no prenguin en consideració aquesta esmena a la totalitat que han presentat els consellers d'SDP i els consellers liberals. Alhora i en la mesura que sigui possible els hi demano també que accelerin les discussions a la comissió de les esmenes parcials presentades. Perquè sense més dilació el projecte pugui tornar al ple de la Cambra per la seva aprovació definitiva si ho consideren oportú.

L'INAF té molta feina per endavant. La que ja es fa i la que haurà d'anar assumint. Els propers mesos s'haurà de reforçar en diverses àrees i haurà d'assumir noves responsabilitats i nous recursos. El Govern creu imprescindible que aquests nous reptes ja es puguin abordar amb les possibilitats que obre el Projecte de Llei que avui els hi sotmeten.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obriríem ara un segon torn d'intervencions.

Pel Grup Parlamentari Mixt, per SDP, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé escoltades les intervencions del Partit Socialdemòcrata, de DA, de Demòcrates i del ministre Cinca, bé, he de dir que tampoc no m'han convençut. No m'han convençut perquè hi han una

sèrie de requisits bàsics, jo entenc, i un d'ells és el primer de tots, és el respecte de l'ordenament jurídic. Ho deia abans en la intervenció i ho torno a recordar. L'INAF és una entitat de dret públic, alhora ostenta la capacitat d'autoritat, d'autoritat del sistema financer, i té també capacitat sancionadora. I aquestes tres premisses algú les ha d'exercir responsablement i les ha de signar i no pot ser cap persona de nacionalitat estrangera. Hi ha d'haver un responsable i en aquest cas jo entenc que el director ha de fer front quan hi ha una sanció, una decisió important que pot estar sotmesa a jurisprudència. Entenc que ho ha de fer una persona amb capacitat i dret de firma.

I per tant, jo crec que això ja contradia tot l'ordenament i contradia la Constitució, com deia abans amb l'article 25.

El Sr. ministre ens deia que no feia esment a la direcció. Que jo crec que en la meua intervenció ho he fet i en el vostre Projecte de Llei suprimiu la possibilitat, suprimiu el punt 5 de l'article 16 de l'actual Llei de la Llei del 2013, i amb el que fa referència a la nacionalitat del director i del sots-director.

Bé jo entenc, com deia abans, primer per una qüestió jurídica i de responsabilitat això és necessari.

Per altra banda, deieu que reforçarem a nivell de competències amb persones qualificades el nostre sistema, el sistema de l'INAF. Bé, jo entenc que amb l'actual Llei això ja es pot fer. I es pot fer perquè ja hi ha una possibilitat d'incloure una gran majoria de persones sense arribar a la mà a la majoria absoluta, però aquestes persones estan dins de l'equip tècnic de la direcció com el consell d'administració, i poden haver-hi persones estrangeres i aquí es pot anar buscar perfils amb una alta qualificació.

I jo entenc que també, doncs, a nivell d'Andorra avui dia es donen les circumstàncies com per tenir persones altament qualificades, i no és pas com fa 30 anys enrere, amb tots els respectes. És més, si realment volem buscar aquestes qualificacions també podem acabar formant persones en aquests àmbits.

És veritat que hi ha una qüestió de celeritat que em feieu esment abans Sr. ministre. Que l'evolució del sistema internacional de transparència i d'estabilitat financera, doncs, aconsella o recomana de no perdre massa temps, però jo crec que això es pot suplir abastament.

Deia també en la meua intervenció que això és una mala manera de legislar, i ho mantinc, perquè doncs, en pocs dies tenim a tràmit parlamentari aquesta modificació que avui debatem aquí, i el Projecte de Llei de l'ordenament del sector de les assegurances i reassegurances. I allà a dins d'una disposició final,

doncs, es pretén tornar a modificar una vegada més la Llei de l'INAF.

Potser que fem les coses ben fetes. Hi havia temps, digueu que això va molt ràpid. Heu fet esment a la llei que és la del 2003, que ja fa referència que l'INAF supervisarà el sector de les assegurances i això ja es podia haver fet abans. Però no cal confondre la precipitació amb la celeritat i fer les coses bé. I tant és així doncs, que vull recordar als membres del Govern que des de la Comissió legislativa de la comissió especial s'està treballant amb concertació amb Govern per l'estabilitat del sistema financer, i doncs, jo crec que aquí caldria fer una reflexió profunda en el sentit de quines competències li volem atribuir a l'INAF. Perquè l'INAF està assumint tot un seguit de competències i no dic que no hagi d'assumir el control de les assegurances, però potser que té un cúmul de càrrecs que seria bo de repartir o si més no de reflexionar què volem fer.

Per tant, aquesta precipitació i modificar lleis a través d'una altra llei, entenc que no és bo de cap de les maneres i no ho comparteixo.

I per altra banda he fet esment també al final de la meva intervenció en el futur de país, pel futur que esperen els nostres joves. Quin futur voleu des de les files demòcrates proposar als joves andorrans si ja d'entrada s'està primant una vegada més amb càrrecs i responsabilitat a persones que es van a buscar fora sense creure, ja d'entrada es tanca la porta, com deia el Sr. ministre, perquè creu que aquí no tenim el talent suficient. Per tant, és un missatge clar que perceben els nostres joves i no se'ls fa confiança. Per tant, si Govern de demòcrates no creu o no fa confiança de cara en un futur al talent que tenim al país, quin país ens espera, què voleu que creguin els joves d'ara en endavant?

Per tant, jo crec que estem votant aquesta llei que segurament seguirà el seu tràmit. Estem fent un mal favor al futur del nostre país, i per tant, torno a dir, demano, doncs, que voteu favorablement, responsablement aquesta esmena a la totalitat, que ho feu lliurement. Estic convençut que dins de les files demòcrates no tothom pensa el mateix, i per tant, demano un vot responsable i un vot favorable amb aquesta esmena a la totalitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara també el torn, pel Grup Mixt, del Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, molt breument perquè en principi ja havia manifestat tot el que havia de dir en la primera intervenció. Reiterar que em sembla que els arguments que defensen l'esmena a la totalitat, doncs, al nostre entendre estan barrejant conceptes que no corresponen. Sembla molt difícil de defensar després del que ens ha passat a nivell de país que no es tingui la capacitat d'extreure les conclusions escaients i que el que necessitem a hores d'ara, doncs, és un òrgan regulador potent, un òrgan regulador que doni garanties. Una normativa financera a nivell internacional evoluciona a grans velocitats i hem de reconèixer poc o molt que avui en dia no estem en condicions de proveir tot el consell d'administració i la direcció de l'INAF amb personal andorrà. Tant de bo en un futur sigui possible.

A nivell del Grup Liberal només manifestar que en la meva primera intervenció no els havia citat. Jo també he quedat sorprès perquè en principi fins i tot havia llegit alguna entrevista del Sr. Naudi que parlava que per cortesia els havien cedit els consellers, i per tant, em semblava que en principi no ho compartien necessàriament el contingut de l'esmena. És per això que no els he citat en la meva primera intervenció, perquè pensava que no era el seu posicionament. En tot cas em sembla que està alineat una mica amb les que han estat les seves actuacions amb altres qüestions d'homologació internacional. Segurament aquest debat d'avui permet visualitzar les dos visions diferents existents en aquell Consell General en relació als processos d'homologació existents en aquell Consell General en relació als processos d'homologació internacional, i que ja el fet que alguns, doncs, en aquest cas, SDP i Liberals, d'una manera o altra, encara creuen que existeixen grans marges de maniobra i que el nostre sistema financer no té perquè anar per aquest camí de l'homologació internacional.

I finalment en relació al ministre, ja sé que no és el debat d'avui, li havíem demanat més celeritat en algunes reformes. Al nostre entendre el Govern ha estat excessivament passiu en algunes de les reformes necessàries, com per exemple la d'assegurances que ara està a tràmit parlamentari. També vostè havia fet algunes compareixences amb altres qüestions que són necessàries pel país, com per exemple la qüestió dels pagaments electrònics i d'altres, i li recriminem novament, doncs, aquesta lentitud en reformes que tant pel sector financer com per l'economia del país són necessàries.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

És ara el torn del Grup Liberal, Sr. Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre li he dit amb anterioritat, li dic avui aquí i li diré cada vegada que parlem de l'INAF, estem a favor de reforçar l'INAF amb més competències si li calen, amb més recursos humans i tècnics si és que li calen, i estem a favor realment de fer dels nostres supervisors uns organismes el màxim de preparats per fer-hi front als reptes actuals i coneguts o els que puguin venir. Ningú discuteix això, no ho hem discutit mai, i ens hi trobaran sempre a favor d'aquesta línia.

Vostè s'ha sorprès perquè hem manifestat el suport a l'esmena a la totalitat. Nosaltres o jo li diria que estic sorprès perquè si alguna cosa ens ha demostrat la crisi BPA, és que els nostres organismes, ho dic en plural, sense assenyalar a ningú, i puc dir-li també que les nostres institucions, per tant, incloure'ns també a nosaltres mateixos, no estaven prou preparats per fer-hi front davant d'un problema com el que ens va sobrevenir i que difícilment es podia preveure.

I per tant, estic sorprès que després de tot això, la primera lectura que fem o la que fa ara el Govern, és fer una modificació de la llei del supervisor per tractar només aquesta possibilitat de contractar persones de nacionalitat no andorrana. Crec que el debat no està només aquí. És possible que calgui reforçar o contractar persones amb uns perfils i amb unes capacitats que potser no és fàcil trobar en un país de 70.000 habitants. Ja li reconec això Sr. ministre. No és fàcil. Estic convençut d'això.

El que passa és que no podem passar d'un extrem a l'altre. Vostè deia que no ens podem quedar amb un nacionalisme ancorat o ranci que ens fa pensar que no hem de poder contractar a gent de fora i que ho hem de fer només els de casa. La història d'aquest país penso que s'ha fet amb una bona combinació entre la gent de casa i la gent de fora.

I per tant, per a nosaltres, aquesta modificació de la llei de l'INAF obre la porta a què portat a màxims aquesta llei, ens puguem trobar amb un consell d'administració on pràcticament no hi ha ciutadans andorrans, que són els que coneixen millor que ningú la realitat, independentment que podem trobar persones amb una formació i una experiència que avui dia potser no es pot trobar aquí.

Per tant, per a nosaltres, l'equilibri entre els dos conceptes és el que sempre hem defensat i el que

defensarem i crec que no té res a veure amb nacionalismes rancis ni ancorats, simplement és una qüestió de preparar millor les nostres institucions amb gent del país, sí, i amb gent de fora, també.

Perquè sols no avançarem, amb això estem convençuts, però fer-ho només amb gent de fora significarà avançar molt malament. I per tant, doncs, en aquest sentit hem presentat també aquestes 7 esmenes a la llei perquè ja enteníem que aquesta llei no prosperaria, aquesta esmena a la totalitat, i perquè entenem que les reformes o el que necessita l'INAF va més enllà només d'aquest aspecte. I d'aquí el nostre suport a l'esmena a la totalitat i també les nostres propostes per millorar i reforçar, si cal, el nostre supervisor.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Grup Demòcrata, Sr. Ballestà, teniu la paraula.

El Sr. Marc Ballestà:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. Naudi, jo no sóc un constitucionalista però de veritat que no li sé veure en què aquest Projecte de llei limita l'accés dels andorrans als càrrecs amb les condicions d'igualtat. De veritat que no ho sé veure.

Aquest Projecte de llei no prima els de fora, Sr. Naudi, sinó que busca el millor pel país, i ens faríem un mal favor si per aquesta suposada protecció dels andorrans no podem oferir les màximes possibilitats al nostre país.

Per altra part, el Sr. Gallardo, bé jo crec que com una mica ens tenen acostumats es fa una mica de trampes al solitari. Mescla el passat quan parlem de futur. Aquest Projecte de llei el que fa és mirar cap al futur, i bé li ha dit el ministre. I vostè s'entesta a mirar enrere i fer que tots aquests canvis legislatius que estem proposant ara, vénen a corregir o pal·liar coses que han succeït al passat, que han sigut coses greus i que ens han posat en un greu risc.

Però jo crec que la visió del que hem de fer ara és mirar endavant, i donar resposta als reptes que vénen de cara al futur, que com ha dit el ministre són molts. I el tema de les assegurances és un com els que han sortit.

I després això, que pot ser vàlid tant per la gent d'SDP com pels liberals, doncs, sembla força incongruent que mentre es participa en una comissió com la Comissió especial de vigilància i prevenció de risc per a l'estabilitat financera, on un dels seus

objectius és trobar els mecanismes que han de permetre garantir al màxim l'estabilitat del sector financer, per altra banda es vulgui bloquejar una modificació legislativa que va en aquest sentit.

Jo els hi recomanaria que reflexionessin sobre aquest punt.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Jo crec que aquest debat, més enllà de la qüestió central en què ens ha immers, té una altra virtut, i té la virtut d'escenificar, doncs, la realitat en què s'està configurant el Consell General. Dues maneres de fer ben diferents, una que pretén avançar a base de fer un pas endavant i dos enrere; i una altra que pretén fer-ne dos endavant, aturar-se, reflexionar i intentar fer-ne dos més endavant.

La primera queda reflectida amb l'esmena a la totalitat d'SDP i del Partit Liberal, el Grup Parlamentari Liberal, l'altra amb els posicionaments que avui estan tenint des del Grup Parlamentari Socialdemòcrata i des de DA.

I ho he dit abans en la primera intervenció, tampoc ens ha de sorprendre, és una tònica que aquests darrers mesos ve sent bastant habitual.

Centrant-me ja en algunes de les intervencions, Sr. Naudi no l'he acabat d'entendre possiblement. Ha fet tota una dissertació sobre la preocupació que la direcció recaigués en mans d'algú no andorrà, vinculant aquesta preocupació al fet que aquesta direcció té potestats sancionadores, i que per tant, seria molt perillós que algú que no tingués passaport andorrà tingués aquestes potestats sancionadores.

Miri, deixi'm que li faci i des de l'absoluta modèstia perquè no sóc un especialista en la qüestió, una referència senzillament al nostre sistema judicial, per antonomàsia, el sistema que sanciona i que emet sentències on des de fa molts anys i per voluntat del poble andorrà, doncs, té magistrats estrangers, i crec que han fet una feina més que notable i espero que la puguin continuar fent durant molts anys.

I a més a més, el sistema judicial andorrà il·lustra perfectament el que ha de ser la vocació i lliga amb una de les coses que ha dit el Sr. Gallardo, el que hauria de ser la vocació a l'hora de legislar i preparar les institucions d'altíssima responsabilitat de cara el futur. I ho il·lustra perquè també preveu que a l'any

2021, el 50% d'aquests magistrats han de ser andorrans. És a dir, reconeix la capacitat d'anar formant als joves andorrans que accedeixen a la carrera judicial, a partir de l'experiència de jutges estrangers que emeten les seves sentències i fan la seva tasca amb absoluta diligència.

Doncs, exactament aquest model és perfectament traslladable a altres institucions, en aquest cas la de l'INAF, que ha més a més està seguint un procés accelerat, com deia, d'assumpció de més responsabilitats. Res té a veure l'INAF que es va crear l'any 89, al que es va anar reformant als anys 90, el que es va reformar amb la Llei del 2003, amb el que avui en dia tenim, que ja va ser impulsat a través de la Llei del 2013 i que ho continuarà sent a mesura que hagi d'anar assumint noves responsabilitats.

De fet, això és el que es fa, Sr. Naudi, amb la Llei d'assegurances. Allà, a la Llei, no s'està modificant ja la Llei de l'INAF, el que s'està dient és si convenim, si el Parlament aprova la llei tal qual ha estat presentada, vol dir que l'INAF haurà d'incorporar noves responsabilitats i per tant, haurà d'adaptar la seva llei per poder assumir aquestes responsabilitats. Em sembla d'una lògica i d'una coherència en quant s'han d'anar produint els fets, bastant "aplastants".

I per acabar, en el to més emotiu, deixi'm que ho digui així per no emprar un altre qualificatiu, ens parla dels nostres fills per segon cop. Doncs miri, jo també en tinc de fills i evidentment el que vull és que tinguin el màxim de possibilitats. Per cert, voldria que les tinguessin aquí i a fora d'aquí. I per tant, tinc el convenciment que la millor manera de preservar que tinguin el màxim de possibilitats és doncs facilitant que les nostres institucions puguin assumir les seves responsabilitats amb la màxima professionalitat i amb la màxima capacitat. Tenint el front d'aquestes institucions, les persones més preparades possibles perquè aquestes institucions puguin anar creixent. I a mesura que vagin creixent puguin anar contractant i puguin anar ampliant els seus recursos amb gent del propi país. Aquest és el mecanisme. No serà perquè ara les limitem, perquè ara posem topalls a aquestes capacitats que donarem més oportunitats als joves andorrans. En tot cas el que farem serà limitar-los.

Abans de referir-me a la intervenció del Sr. López em refereixo a la del Sr. Gallardo per similitud amb la del Sr. Naudi. I en tot cas la majoria de les coses que acabo de dir respondrien al que ell ens ha dit en la seva segona intervenció però sí que ha fet una darrera referència al convenciment que té de què possiblement el conjunt de les institucions andorranes no estaven preparades per assumir, per gestionar una crisi. M'ha agradat que ho ha dit, sobtada, imprevista com la de la BPA. Hi estic

totalment d'acord, ho he dit en altres ocasions aquí. D'aquesta crisi n'hem de treure lliçons i evidentment aquestes lliçons el que ens diuen és de què per afrontar situacions com aquesta evidentment necessitem homologar el país a la normativa internacional. La millor protecció que tenim és formar part d'aquesta globalitat, no quedar-nos d'esquena a aquesta globalitat i evidentment no posar topalls a les persones que ens poden ajudar a gestionar i superar crisis com aquesta. I intentar posar el topall del passaport no deixaria de ser limitar la capacitat de reacció davant de crisis de la dimensió com la de BPA. Però també deixi'm que li digui. Amb o sense crisi de la BPA, aquesta reforma s'hauria hagut de fer igualment. Perquè els reptes, i això ja ens permet anar cap a la intervenció del Sr. Pere López, no vénen de la crisi de la BPA, en tot cas la crisi de la BPA les ha fet més paleses i ens ha aconsellat en alguns casos accelerar-les. La prova més evident és la llei de resolució d'entitats bancàries. Aquesta era una llei que Andorra hauria hagut igualment d'aprovar l'any 2018, segons estava previst a l'acord monetari, i es va optar per accelerar-la, per tenir una eina per gestionar una situació sobrevinguda i inesperada. Però al final, aquesta necessitat de noves capacitats a la institució res té a veure amb la crisi, sinó senzillament amb l'evolució de la normativa que Andorra ha d'anar assumint. En aquest sentit, el Sr. Pere López em recordava que en diverses compareixences que he fet a la comissió he anat desgranant el calendari i anunciant alguns dels projectes que en el transcurs de la legislatura s'hauran d'anar presentant per donar compliment precisament a aquests compromisos. I és cert, en alguns es va en retard en relació amb el calendari que jo vaig presentar. Bàsicament un retard consensuat dins del comitè mixt, adaptat en el moment doncs que va vivint el país, i totes les responsabilitats que ha d'anar assumint, i en tot cas li puc dir que en el comitè mixt que es va celebrar com li deia abans, la setmana passada, doncs ja es van poder avaluar dos projectes que ja han estat tramesos al comitè mixt per l'anàlisi previ abans d'entrar a tràmit parlamentari, com són el Projecte de fons de garantia de dipòsits i el Projecte de llei de mitjans de pagament, que són els que s'adaptaran a les directives. Estan ja al comitè mixt, estem esperant tenir el retorn dels seus comentaris i fer per tant, ja l'anàlisi final abans d'entrar-lo a tràmit parlamentari. I a més a més, Sr. Naudi vostè es preocupava perquè en poc temps hem presentat aquests projectes de llei. Deixi'm que li digui col·loquialment: prepari's. Prepari's perquè en vénen molts més. Aquests dos que acabo de dir ara en relació a la intervenció del Sr. López i molts més perquè aquest és el condicionant i l'exigència que

emana del propi acord monetari. Ja aquest final d'any 2016, i durant tot l'any 2017, haurem d'entrar varis projectes per anar complint amb l'annex de l'acord monetari. I no ho fem des de la recança, i no ho farem des de la recança, ni ho farem des de la llosa d'allò que ens ve imposat. Ho farem des del convenciment que l'acord monetari i formar part d'aquest àmbit global és la millor solució, ja no només pel sistema financer andorrà sinó per la perdurabilitat de l'economia andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Sr. Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé intentaré contestar una mica per ordre dels diferents intervinents. El Sr. López abans parlava de què l'INAF ha d'esdevenir un òrgan potent.

Bé, simplement jo li diré que l'actual llei ja ho permet, ja permet de contractar o de disposar o de formar els diferents membres del consell d'administració i de la direcció amb persones estrangeres si aquí no hi ha les suficients. Vull dir que hi ha un cert equilibri, i jo crec que aquesta llei actual, la del 2013 està força bé en aquest sentit.

Parlava d'un procés d'homologació internacional relacionat amb la crisi BPA. Jo crec que això no té res a veure. Hi ha uns passos que s'estan fent, s'havien de fer hi hagués hagut o no la crisi de BPA i això no té res a veure.

Deixi'm que li digui també, el fet de voler tant sí com no de dotar aquest organisme d'un màxim o quasi bé de tota la totalitat de persones amb passaport estranger, d'alguna forma estem fent que enviem un missatge a la comunitat internacional i dir que aquí no tenim persones qualificades en aquest país, i això és un mal favor que estem fent de la imatge del nostre país. Una més del Govern de demòcrates.

Sr. Ballestà, deia que no sabia veure l'article de la Constitució. Bé, crec que el vostre grup té moltes persones que provenen del món del dret, jo crec que ells sabran explicar-ho.

Parlava de bloquejar la iniciativa legislativa i que vosaltres premeu la millora. Bé, jo crec que fomentar un debat aquí en aquesta Cambra per replantejar aquesta qüestió, finalment l'únic que fa és millorar, debatre i el resultat sempre serà millor. Entenc que el

resultat avui per mi no serà satisfactori però el debat és bo i necessari.

Tema de responsabilitat que abans en parlava i el ministre no sé si m'ha entès. Jo crec que com a òrgan de l'autoritat, òrgan sancionador, la persona que ha d'assumir això ha de ser de nacionalitat andorrana. Tenim un mal exemple en el gabinet jurídic de Govern, que Govern va contractar un jurista famós de reconeguda solvència, primera espasa. I bé, aquesta persona finalment no pot signar, no pot presentar cap al·legat, cap defensa, per tant, això és un mal exemple del que no s'ha de fer. I li estem pagant un sou bastant elevat.

Sr. Cinca, deia que tenim la virtut d'escenificar la configuració del Consell, que s'està fent una lectura de dos bàndols. Bé, vostè pot fer les lectures que vulgui, però jo crec que aquí en aquesta sala hi ha bàndols, hi ha consellers generals disposats a debatre i hi ha el Govern que també avui està aquí per dir la seva.

Ha tret un exemple que és un bon exemple però que a la vegada és un mal exemple. Em parlava de l'exemple del sistema judicial. Bé, jo crec que no és comparable perquè hi ha una separació de poders, encara jo crec que avui dia hi és, o hi hauria de ser en aquest país. I jo crec que és un exemple a la inversa perquè quan, a l'etapa constituent i crec que els consellers de DA que estaven en aquella etapa en aquell moment, crec que no em contradiran. Bé en aquell moment, a dins del sistema judicial es va anar a buscar o es va promoure que hi haguessin magistrats estrangers perquè veníem d'un sistema que no tenia res a veure. En aquell moment no hi havia persones formades o suficientment formades en el món del dret, i jo crec que per garantir aquesta independència va ser una bona mesura. I vostè Sr. Cinca ja ho ha dit. Clar que en un futur proper la voluntat és de què el sistema judicial s'acabi configurant amb magistrats andorrans. Bé, jo crec que tot això és totalment el contrari del que s'està fent aquí, el que pretenen fer vostès. Aquí anem d'un sistema dins de la Llei de l'INAF que inicialment era per andorrans i al final l'estem convertint amb un sistema compost majoritàriament per persones estrangeres. I torno a dir, és un mal missatge que estem enviant a l'exterior perquè equival a dir que aquí no en sabem prou. Jo crec que això no és bo.

La llei d'assegurances. Em parlava de la llei d'assegurances, una nova modificació. Bé, és evident de perquè no contradigui la Llei de l'INAF, s'ha de modificar. Jo el que li deia abans, assentem-nos i comencem a fer llei per llei, no lleis que en modifiquen altres sistemàticament a última hora. Això finalment el que acaba fent és produir una

inseguretat jurídica, un més. I no és bo en aquests moments que estem.

I quan feia referència als fills, tots en tenim per sort. Deia que puguin treballar aquí i a fora. Molt bé, ja ho compartim però jo entenc que primer han de poder treballar aquí i si aquí no poden treballar que vagin a fora. No d'entrada dir-los-hi que l'única opció és anar a fora. Jo crec que això no és un bon missatge.

I que ens preparem Sr. Cinca? Ja estem preparats, estem preparats per legislar, el treball no ens fa por i jo entenc que evidentment que estem en un moment en què hi ha moltes iniciatives i moltes lleis a tramitar i bé, per part nostra si això el tranquil·litza d'alguna manera, estem disposats a participar, a legislar i a intentar millorar els texts dins dels nostres coneixements.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra intervenció...

Bé, si no hi ha cap més intervenció, es dona aquí per acabat el debat i procedim a la votació de l'esmena a la totalitat presentada, recordant que sí és sí a l'esmena, i no és no a l'esmena.

Obrim doncs un breu termini de temps per votar.

(votacions)

Sra. secretària si vol procedir a donar lectura del resultat, si us plau.

La Sra. Maria Martisella:

Sí.

Vots a favor 10, vots en contra 18, cap abstenció.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, doncs a la vista del resultat, queda desestimada l'esmena a la totalitat i havent-se presentat esmenes a l'articulat, el projecte de llei seguirà el seu tràmit a la Comissió Legislativa de Finances i Pressupost.

No havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 10.46h)

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877